

ÖSSZEFOGLALÓ

AZ EDDIG leírtakat igazolni kellene néhány tétellel. A tömegmészárlás nem spontán bosszú volt, hanem utasításra történt, amit a katonai igazgatás közvetített a falunak. Az akkor hatalmon lévők utódai ezt tudják. Ilyenek csodálkoztak és kérdezték, mit akarok én bizonyítani, amikor ez köztudomású. Köztudomású, ugyanakkor a szigorúan őrzött államtitkok közé tartozik. Legalábbis a közelmúltig így volt. 65 éven keresztül senkinek sem volt szabad bármit is nyilvánosan kimondani vagy leírni ezzel kapcsolatban. A kaboli események úgyszintén világosan rámutatnak arra, hogy a tömegmészárlás rendelet, parancs vagy utasítás következménye volt. Attól függően, hogy kinek melyik kifejezés tesz szik. Bizonyíték erre az is, hogy a lebonyolított tömegmészárlás után a felsőbb hatalmaknak eljuttatták a kivégzettek névsorát. Ezeket a listákat a Vajdasági Levéltár megőrizte, de vannak dokumentumok a Katonai Levéltárban is. Remélem, hogy ez utóbbiak is hamarosan hozzáférhetőek lesznek a történészek és mindenki más számára. Bizonyíték az is, hogy mindaddig, amíg az utasítás meg nem érkezett a faluba, tehát teljes 10 napon keresztül nem jegyezték fel egyetlen bosszúállási kísérletet sem a kaboli magyarok ellen. Egyetlen kaboli magyar sem követett el háborús bűncselekményt egyének ellen. Ezek szerint Kabolban nem voltak háborús bűnösök, ami logikus, ha figyelembe vesszük, hogy itt nem történt háborús bűncselekmény, amit kaboli magyarok követtek volna el. Úgyszintén senkit sem üldöztek egyik Kabolban sem csupán azért, mert szerb volt. A felsőbb hatalmak üldözték a Kommunista Párt tagjait, diverzáns csoportok tagjait stb., de ezek között voltak más nemzetiségűek is, így magyarok is.

Miskela és Andor jótevők voltak, az ő érdemük, hogy a Sajkás-vidéket érő legnagyobb baj elkerülte Felső- és Alsókabolt. Azzal vádolni őket, hogy bűnözők, szörnyű, ez csak olyan időben történhetett meg, amilyen a II. világháború vége volt. Eljött az ideje, hogy fény derüljön a teljes igazságra. Ez fontos mindannyiunk számára, de még mennyire fontos!

A kaboli magyarok semmiképpen sem szolgáltak rá arra, ami a Dunagárdony melletti Badasnál történt velük. Azért estek áldozatul, mert magyarok voltak.

Список
ликвидиранных злочинец на Горьг Ковля

27 APR 2010

Ред. брѳ	Презиме и име	Занимање и народност	Од кога је и када пресеуђен
1.	Папшита Пера	кар. полицијѳ Мађар	од народног суда октобра 1944.г.
2.	Варга Л. Иштван	столар Мађар	" " " "
3.	Гајдош Иштван	посеужитељ општ. Мађар	" " " "
4.	Мата Ференц	општ. посеуж. Мађар	" " " "
5.	Фаркаш Иштван	поварнички Мађар	" " " "
6.	Вида Иштван, старији	чувар холме Мађар	пресеудом Војног суда у НСаду-смрт.
Напомиње се, да су:			
1.	Баби Иштван	општ. полицај Мађар	пресеудом Војног суда осуђен на 6 година тешког прекршног рада
2.	Галиц Михаљ	први претседник Мађар	пресеуђен на годишну дака прик. рада
3.	Хорват Михаљ	други претседник Мађар	пресеуђен од Војног суда
29. јула 1945. године Горьг Ковля			За Мески народни одбор, <i>[Signature]</i>
СЕМАНЬЛА ВОЛЕНСКИЈА Служба за ликвидацију и рекултацију Број 52 9. X 1945 год. Москва ССРС			<i>[Signature]</i>

Likvidáltak és elítéltek levéltári dokumentuma. Horváth Mihály neve mellett e másolaton nem látható, az eredeti dokumentumon azonban olvasható egy ceruzával végzett jegyzet, mely szerint a bíróság az 594/45 számú ítélettel jogerősen börtönbüntetésre ítélte, majd az is, hogy kivégezték.

A KABOLI MAGYAROK BŰNE

A Vajdasági Levéltár meglepően bőséges dokumentációt őriz arról, ami a II. világháború alatt és közvetlenül utána történt nálunk. Olvastam Felső- és Alsókabolt aktáit. Minden lakost (minden magyart?) főljegyeztek, és mindegyiknek volt valami bűne, még ha nem is szabtak ki büntetést minden esetben. Csak olvastam, és boldog is voltam megvégtelenül szomorú is, mert a kaboli magyarok nem követtek el egyetlen súlyos bűncselekményt sem. A felhozott vétek ilyenek: feljelentett valakit, vagy mondott valamit, vagy mint csendőr házkutatást végzett valaki házában, vagy a gyanúsítottak kihallgatása során valakit pofon vágott és hasonlók. Mindez le van írva az aktákban. Anyámnak, Horváth Rózsának is van dossziéja, mert Gladikostić szomszédasszonynak veszekedés közben állítólag azt mondta, hogy menjen vissza oda, ahol a medvék alszanak, ahonnan jött. Horváth Mihály bűne két mondatba belefért. Ezek ugyanazok a vádak, amelyek a Katonai Bíróság előtti eljárás elindítására vonatkozó határozatban is szerepelnek. Röviden: nem találtak ellene semmit. Ez a magyarázat arra, miért tartott olyan sokáig a per. Arra is magyarázatot ad, miért kellett az OZNÁ-nak ítéletet hoznia. A legtöbb „bűne” Bábi Józsefnek van, de őt is csupán börtönbüntetéssel sújtották.

Ezúton üzenem a kaboli áldozatok utódainak, hogy nincs mit szégyellniük, és ha akarják, nyugodtan megindíthatják a rehabilitációs eljárást.

Hozzáteszem, hogy a dossziékba azok adatai kerültek bele, akik esetében fel tudtak hozni valami „vétket”. Azokat az áldozatokat, akiket éppen semmivel sem lehetett megvádolni, nem említik. Például a nemi erőszak áldozatait: Takács Ilonát, akit meg is öltek, Szekeres Máriát és másokat. Van a dossziében néhány szerb név is. Ezek azok, akik a magyarok ideje alatt vétettek valamit. Senkit sem jegyeztek fel azok közül, akik a partizán hatalomátvétel utáni bűncselekményeket elkövették. Még azok sem kerültek bele, akik személyes indítékból tettek.

VESZTŐHELYEK

Apám leveleiből megtudtam, hogy kivégzések Adicén (Adice. Ma újvidéki új településrész a Telep Duna melletti része felett – szerk. megj.) is voltak, pontosabban az Adice melletti nádasban. Habár a levelekből nem lehet pontosan megállapítani a helyet és az esetleges tömegsír hollétét.

Begecs kijáratánál, Bácspalánka felé haladva, pontosan az első határkőnél elágazik egy nyári út, amely a Tatarnica nevű csatorna felé vezet. Egy alkalommal ezen az úton mentem horgászni. Velem volt az autóban fiatal kollégám, Laza Georgijevic, és a nálam jóval idősebb édesapja, Vasa. Amikor az utacska enyhén balra kanyarodott az akácok mellett, Vasa egészen váratlanul kijelentette:

Itt gyilkoltunk meg 13 magyart és németet.

Laza felkiáltott:

– Apa!

Vasa erre ezt válaszolta:

– Mi van? Gazemberek voltak!

Laza a kétségbeesés határán ismét felkiáltott:

– Apa!

Erre ő hozzátette:

– Volt köztük egy szerb is.

Azt a helyet az elpusztult állatok elföldelésére használták, ez volt a dögtemető.

ELÉGTÉTEL

Ehhez a fejezethez csak akkor lesz anyagom, ha a rehabilitációs eljárás befejeződik. Kicsi az esélye, hogy a rehabilitációs eljárás során megtudjam, miért ölték meg Horváth Mihályt, ki adta ki az OZNA nevében a parancsot a kivégzésre, és hogy apám holttestét hol hantolták el. Mégis remélem, hogy mindez kiderül. Hiszen ez, ismétlem, alapvető emberi jogom. Minden tőlem telhetőt megteszek, hogy e jogomat érvényesíthessem. Remélem, hogy hazám, Szerbia, ezt különösebb küzdelem nélkül lehetővé teszi számomra, ahogyan az egy demokratikus államhoz illik.